AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 271 — CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, NOVEMBER 18, 1940 — LETO XLIII. — VOL. XLIII.

rki so obkolili mesto Koritza

ške čete so z naskokom zavzele strategični hrib Ivan in mesto Konitso, iz katerega vodi glavna cesta v Grčijo. Italijani imajo samo eno pot odprto, po kateri se lahko rešijo iz Koritze.

RŠKE BOJNE LADJE OBSTRELJUJEJO S TOPOVSKIM OGNJEM BEŽEČE ITALIJANE

ene, 17. nov. — Grška ar- je na več krajih prodrla v nijo, zavzela važno goro in mesto Konitsa, odkoder glavna cesta v sredino Gr- Italijani so mesto zažgali, so so ga prepustili Grkom zbežali preko meje nazaj anijo.

okraju pred gorovjem Pin- so grške čete zavzele itali- e utrdbe, ki so postavljene a obrambo južne Albanije. ani se umičejo na vsej fron- zlasti se naglo vlečejo iz ob Jonskem obrežju, ki je no grško ozemlje, kjer so alijani.

ročila zatrjujejo tudi, da je Koritza v plamenih, odko- se začele italijanske čete ati nazaj v središče Alba- Mesto imajo Grki obkolje- treh strani in Italijani ima- ort samo še ozek pas za , pa še tega obstreljujejo Grki s topovi, ki jih imajo raz- postavljene po bližnjih višinah.

Poročila zatrjujejo, da so se vršili v tem kraju najsrditejši boji. Hrib Ivan so Grki naskočili in zavzeli z bajoneti in ročnimi granatami. Na obeh krajih je padlo mnogo vojakov, trdijo poročila.

Grške bojne ladje, ki so postavljene v Jonskem morju pa bruhajo topovski ogenj na bežeče Italijane na obrežju. Grški in angleški bombniki so napadli dolgo italijansko kolono na cesti proti Valoni.

Grki tako naglo prodirajo v albansko ozemlje, da niti ne utegnejo zbrati vojnega plena, ki so ga pustili po cestah bežeči Italijani. Župani v okoliških vaseh so dobili ukaz, da pošljejo ženske in otroke ven na ceste, na polje in v gozdove, kjer naj zberejo material, ki so ga pustili Italijani.

arin koncert je zelo dopadel

aj lepo je bil obiskan večer koncert, ki ga je priredilo o društvo Lira v SND na Ave. Na koncertu je so- dekliški Baragov Glee moški zbor Ložka dolina adinska godba fare sv. Vi- Nastopla sta v solih g. Grdina in ga. Anica Švi- duetih ga. M. Potočnik n Cerar, ga. M. Figursky in . Hrastar ter ga. M. Po- in g. F. Švigel.

cert je odprl štiri-letni Eršte, sinček Mr. in Mrs. Eršte iz Whittier Ave., ki pogumno zapel "God America." Občinstvo ga radlo s toplim prizna- kar je mali pevec gotovo il.

em je godba sv. Vida, pod om Frank Bečaja zai- koračnico "On the Square ." Fantje so se fino od- Edino, kar je nekoliko je bilo to, ker je bila dvorani mesto na odru, bilo drugače radi mno- prememb na odru. Tako pa vse gladko. Godba ka- zo napredka, odkar smo ljič slišali, zlasti se nam dopadla točka "Lassus one Novelty."

em je mešani zbor Lire težavno, pa zelo lepo o "Ljudmila," ki jo je borno in z vso fineso. e so tudi druge točke, i pa "Jadransko morje." ki ni ravno številen, po- fine pevske moči.

"Divja rožica" (ga. Po- in ga. Cerar), je zelo enako duet "Milada" igursky in gdč. Hrastar). "Slabo sveča je brlela," nam je zdel mestom po- ljiv.

em je pa nastopil moški ožka dolina, zbor 14 na- anov, ki smo ga imeli priliko slišati na odru. lasovi in bogati! Najbolj je ugajala "Pod mojim okencem." John Sterle, vodja tega zbora, je zbral okrog sebe Ložane, da si pojo za kratek čas. In reči moramo, da so se izborno izvežbali in jih želimo še slišati. Samo želeli bi, da drugič nastopijo brez not. Bo za tak mal moški zbor vse bolj efektno.

Nastopil je baritonist g. Louis Grdina, ki se nam še nikoli poprej ni tako dopadel. Zlasti v pesmi "Lord's Prayer" je prišel njegov bariton v vseh stopnjah do popolne in vse bogate moči.

Solistinja ga. Anica Švigel je zapela "Rožni venec" tako nežno in čuteče, kot zna le ona in občinstvo jo je klicalo nazaj, pa ni prišla, menda radi obširnega programa.

Nastopil je dekliški Baragov Glee Club v slovenskih narodnih nošah. Večkrat smo že zapisali, da je ta zbor med prvimi v Clevelandu in to zopet ponovimo. Krasen je bil pogled na to pisano skupino naših vrlih deklet, ki so pele res precizno in dovršeno do vseh podrobnosti. Zapele so "Jaz bi red rdečih rož," "Kaj pa ti pobič" in "Ramona." Pri najboljši volji ne moremo reči, katera izmed treh nam je najbolj ugajala, ker so bile vse tri tako lepo zapete.

Liro in Baraga Glee Club je dirigiral g. Peter Srnovršnik. Vse točke na piano je izborno spremljala na klavir gdč. Eleanore Karlinger, ki se je izkazala kot dovršena pianistinja.

Variacija programa, ki je bil sestavljen zelo spretno, nam je zelo ugajala in točke so se vrstile gladko druga za drugo. Naš poklon vsem, ki so nastopili in nam dali tako lepo nedeljo popoldne.

Zadušnica

Jutri ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pokojno Frances Levstik. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Obe glavni delavski uniji začneta danes z konvencijami

Delavska organizacija CIO prične danes s svojo konvencijo v Atlantic City, N. J., Ameriška delavska federacija pa v New Orleansu. William Green, predsednik A. F. of L. napoveduje razkol na konvenciji CIO, dočim zatrjuje delegacija iste, da bo konvencija potekla v miru. Na to je ročno odgovoril John L. Lewis, predsednik CIO, da ima Green sam dovolj velikih problemov na roki v svoji organizaciji in da naj izvleče najprej bruno iz svojega očesa, predno ga išče pri sosedu.

Delegacija A. F. of L. napoveduje, da bo Roosevelt administracija odslej bolj naklonjena njim, kot pa CIO. To bo imelo velik vpliv na delavstvo v splošnem in bo zelo izpodkopalo moč CIO. Toliko je gotovo, da delegacije obeh delavskih organizacij pazno motrita potek konvencije pri svoji nasprotnici. Pričakuje se, da bo poslal predsednik Roosevelt poslanico eni kot drugi konvenciji in ju pozval na premirje.

Ohijski rekrutje bodo čez Božič še doma

Camp Shelby, Miss. — 9,000 vojaških novincev iz države Ohio, ki so bili prvotno določeni, da pridejo v taborišče začenši 2. decembra, bodo ostali čez božične praznike doma. Poklicani bodo v armado enkrat po 1. januarju. Prideljeni bodo 37. ohijski diviziji, ki bo štela, kadar pridejo vsi novinci, 18,000 častnikov in mož. Izkušnje za častnike se pa vrše že zdaj v taborišču.

Za Zahvalni dan bodo imeli vojaki posebno kosilo. Osem tonov puranovega mesa bodo spekli za teh 9,000 mož. Vsak vojak bo dobil 1¾ funta pečenega purana in poleg tega še razne druge dobre primesi.

Zadel v avto in umrl

Elmer Wahl, 1089 E. 169. St., je v soboto zvečer zadel na Carnegie Ave. in 68. cesta v avto, ki je vozil pred njim. Voznik tega avta je ustavil in šel nazaj, da ugotovi, čigava je krivda. Tam je našel Wahla, ki je bil sklonjen nad volanom in mrtev. Ker ni dobil pri rahlem sunku nobene poškodbe, je policija izjavila, da je umrl za srčno kapjo.

100 milj na galon gazolina

Ball Baker, ki je pravkar napravil 120. avtno vožnjo preko ameriškega kontinenta, napoveduje, da bo kmalu prišel na trg avto, ki bo vozil 100 milj na galon navadnega gazolina. Baker je napravil vožnjo preko kontinenta v avtomobilu izdelka Crosley in je napravil povprečno 50 milj na galon gazolina. Baker je že pred 15 leti izjavil, da bomo imeli nekoč avto, ki bo vozil 50 milj na galon gazolina, kar se mu je sedaj izpolnilo. Torej ni nemogoče, da se bo uresničila tudi ta njegova napoved.

Republikanci v Ohio so v splošnem na izgubi, čeprav imajo governerja

Columbus, O.—Čeprav so republikanci v državi Ohio izvolili governerja, in čeprav imajo še vedno večino v državni postavodaji, pa so bili pri zadnjih volitvah kljub temu tako poraženi, da so radi tega republikanski voditelji zelo v skrbeh.

V državni zbornici poslancev so republikanci izgubili 22 mandatov, demokrati so jih pa pridobili 24. V državni senat so izgubili republikanci sedem sedežev, demokrati so dobili osem novih. V zvezni kongres so republikanci izgubili štiri mandate, demokrati so napredovali za štiri.

Poleg tega so republikanci izgubili državnega tajnika, ki je bil izvoljen demokrat. Republikanci so napredovali samo za en sedež v zvezni senat, kar pa ni posebno važno za sedaj, ker imajo tam demokrati vseeno večino.

Zdaj se že sliši godrnjanje, da se je posvečalo vse preveč pozornosti izvolitvi Brickerja in premalo drugim republikanskim kandidatom.

Smrtna kosa

V petek ponoči je umrl Frank Galovich, stanujoč na 1626 E. 49. St. Umrl je na posledicah operacije. Star je bil 54 let in rojen v selu Marija Bistrička pri Zagorju. Zapušča ženo Heleno, brata Nikolaja, sestro Mrs. Lizo Ratkovich in pastorko Mrs. Helen Richards. Truplo leži v pogrebnem zavodu A. Grdina in Sinovi, odkoder bo pogreb v torek zjutraj ob devetih v cerkev sv. Pavla.

LOV JE VEDNO ZELO NEVARNA ZABAVA

Lovec, ki se poda v prosto naravo, ni nikoli dovolj previden. Njegovo orožje ni nevarno samo divjačini, ampak tudi njemu samemu, če ni dovolj previden. In da lovci niso dovolj previdni, kažejo vsakoletne nesreče, ki so na dnevnem redu, ko se odpre lovska sezona.

V soboto je bilo zopet več lovcev nesrečnih. C. H. Ruble iz Logan, O., je bil ustreljen z očetovo puško. Fant je sedel na zadnjem sedežu v avtomobilu po končanem lovu, ko je hotel vstopiti v avtomobil tudi njegov oče. Ni pa vzel nabojev iz puške, ki se je sprožila in strel je zadel sina v glavo.

Joseph Shea iz 1117 E. 140th St. in Elmer Newman iz 14320 St. Clair Ave. sta lovila v Strongsville, O. Newman je padel, puška se mu je sprožila in šibre so zadele Shea v nogo.

Anton Furpaks iz 1122 E. 78th St. je lovil z Benjaminom Ruehnerjem iz 18101 Neff Rd. pri Mentorju. Buehner je sprožil strel v skalo, da bi videl, kako puška nese. Šibre so odletele od kamna in Furpaksu v obraz in v nogo.

James McMyler iz 14004 Euclid Ave., Robert Ewell iz 1578 Cohasett Ave., Joseph Ryan iz 15350 Lake Shore Blvd. in Fred Geisler iz 19031 Nauman Ave. so se peljali na lov v Kenton, O. Na cesti št. 67 je njih avtomobil zadel vlak Baltimore & Ohio železnice. Vsi štirje so bili na mestu ubiti. Kot kaže sled na cesti, je avtomobil drsel na ledeni cesti 100 čevljev, predno je zadel v vlak.

Bazar pri sv. Kristini

Na Zahvalni dan zvečer in v soboto večer se vrši pri fari sv. Kristine bazar, pri katerem se bo oddalo velike denarne nagrade in mnogo raznih vrednih predmetov. V četrtek bo zaključek popularnega kontesta deklet, v soboto večer ob enajstih se bo oddalo pa 50 nagrad, med temi $200 v gotovini.

Sledeče lepe nagrade se bo oddalo: 1. nagrada $100 v gotovini, 2. nagrada $60 vreden radio, 3. nagrada za $25 vrednosti blaga, potem bodo štiri nagrade v gotovini po $10, tri nagrade po eno tono premoga vsaka, potem osem nagrad v gotovini po $5, in tako naprej.

V četrtek večer bo igrala godba Johnnie App, v soboto večer pa Jackie Zorc. Farani in drugi so prijazno vabljeni, da pridejo ta dva večera, v četrtek in soboto v šolsko dvorano sv. Kristine, kjer bodo dobili poleg lepega in poštenega razvedrila tudi mnogo lepih nagrad, v gotovini in raznih predmetih.

SABOTAŽNIKI SO ZAŽGALI TOVARNO

Johnstown, Pa., 17. nov.— Požar je danes uničil tovarno, kjer so izdelovali bombe za vlado. Lastnik tovarne, Mihael Bozich trdi, da je bil ogenj podtaknjen. Bozich, ki je spal v poslopju ob času požara, ceni škodo na $13,000. K sreči se nobena bomba ni razletela, ker niso bile še napolnjene. Bozich izdeluje posebne vrste bomb, ki tehtajo po en funt in so 15 palcev dolge in ki imajo trikrat toliko razstreljivne sile kot druge.

Narod v Avstriji je ves proti nacijem, pravi nadvojvoda Feliks

Cleveland, O. — Nadvojvoda Feliks, sin bivšega avstrijskega cesarja Karla in cesarice Zite, je dospel v soboto v Cleveland. Ž njim je dospel tudi njegov brat Karl Ludvik. Feliks bo imel v sredo dopoldne predavanje v hotelu Cleveland.

Nadvojvoda trdi, da v svojih predavanjih ne propagira ponovitev avstro-ogrske monarhije, ampak ustvaritev federacije centralnih evropskih držav po vzorcu ameriških držav in pravi, da zastopa one države pod nemško vlado, ki same ne smejo izražati svojih želja.

Napram časnikarskim poročevalcem je izjavil, da je prepričan o končni zmagi Anglije in da se bodo narodi v bivši Avstriji, Čehoslovaški, Poljski in Holandski dvignili pri prvi priliki proti nacijem. Prvi vzrok pobune bo pomanjkanje živeža, pravi nadvojvoda. V Avstriji sami je danes 95 odstotkov ljudi nasprotnih nemški vladi. Njegova mati, bivša avstrijska cesarica Zita se nahaja sedaj v Quebecu, Kanada.

Southview, Pa. — Tukaj je umrla Rozi Žabkar, stara 60 let in doma iz Rake pri Krškem. Zapušča moža, štiri sinove in hčer.

Slavčki

Redna mesečna seja Slavčkov bo jutri večer ob osmih. Vsi starši so prošeni, da se te seje prav gotovo udeleže, ker podani bodo računi od zadnje prireditve.

Angleži so se znesli nad Hamburgom

Bombardirali so drugo največje nemško mesto od večera do jutra. Angleži so tudi razstrelili nemški municijski vlak; razstrelba je uničila 500 hiš v predmestju Le Havre.

MEGLA JE PREGNALA NEMŠKE BOMBNIKE IZNAD LONDONA

London, 17. nov. — 24 ur zatem, ko so Nemci razdejali angleško mesto Coventry, so angleški letalci poleteli preko Severnega morja in vrnili Nemcem milo za drago s tem, da so vso noč bombardirali Hamburg, drugo največje nemško mesto. To je bil eden najdaljših napadov, ki ga je občutil Hamburg. Mesto, da bi angleški bombniki napadali pomole v pristanišču kot doslej, so v tem zadnjem napadu bombardirali železniške postaje in oljne refinerije.

Iz Vichy, Francija se javlja, da so angleški bombniki razstrelili nemški municijski vlak v predmestju Le Havre. Razstrelba je bila tako silna, da je bilo uničenih ali poškodovanih v okolici 500 hiš.

Nemški bombniki so pa sinoči v mraku prileteli nad London ter metali zažigalne in razstreljive bombe. Okrog ene po polnoči pa so morali Nemci odleteti, ker so se nad London zavlekli težki oblaki, ki so zavirali Nemce pri bombardiranju. Toda ta kratek čas je zadostoval, da so prizadeli Nemci Londonu občutno škodo. Med poslopji, ki so jih bombe poškodovale, je bilo sedem bolnišnic, trije hoteli, dva samostana, dva gledišča, cel blok apartment hiš, ena šola in eno skladišče pohištva.

ZOPET BOMBE V JUGOSLAVIJI

Bitolj, 17. nov.—Danes so zopet tuja letala bombardirala nevtralno jugoslovansko ozemlje. Malo pred dnem so štiri tuja letala metala bombe na vas Kičevo in dve drugi vasi, 40 milj od grške meje. Jugoslovanska zasledovalna letala so se takoj dvignila in preganjala tujce. To je že tretji napad na Jugoslavijo. Dvakrat prej so neznani bombniki metali bombe na Bitolj.

Danes je padlo 26 bomb, ki so pa padle večinoma zunaj na polje. Nekaj jih je padlo blizu železniške postaje, ki pa niso napravile dosti škode. Neuradno poročilo zatrjuje, da je bilo več oseb ranjenih, vlada pa to zanikuje. Dozdaj še ni ugotovljeno, čigavi so bili bombniki.

V Grčiji opravijo kaj naglo z vohuni

Istanbul, Turčija. — Amerikanci, ki so dospeli iz Grške, pripovedujejo, kako so tam naglo opravili z neko vohunko. Žensko, ki je bila razkošno oblečena, so potegnili z vlaka. Ko so dobili pri njej skrito fotografsko kamero, so jo brez oklevanja ustrelili. Kakšne narodnosti je bila ženska, se ni zvedelo. Trije Amerikanci, ki so bili na potu v Turčijo, so bili zadržani več dni, predno je bila grške policija prepričana, da so res ameriški državljani.

Joliet, Ill. — V enem mesecu sta bila poročena brat in sestra, in sicer Frank Sterniša mlajši z Rozalijo Alfeo 22. septembra ter Helena Sterniša s Frankom Crottyjem 26. oktobra.

Štiri nemške ladje so poskušale zbežati na morje iz Mehike

Tampico, Mehika. — Štiri nemške tovorne ladje, ki se nahajajo v tem pristanišču od prvega dneva vojne, so v soboto napravile drzen poskus, da se izmuznejo mimo angleških bojnih ladij na prosto morje. Pot so jim zaprle štiri angleške bojne ladje. Trem nemškim ladjam se je posrečilo zbežati nazaj v to pristanišče, četrta pa, Phrygia, je bila tako tesno zasledovana od Angležev, da ni mogla uiti. Na ukaz, da se ladja uda, je ladjo nemška posadka zažgala in potopila, samo da ni padla Angležem v roke.

Nemški kapitani pravijo, da so bile angleške ali kanadske bojne ladje, ki so ustavile Nemce. Eden od nemških kapitanov pa celo trdi, da je bil med angleškimi bojnimi ladjami eden izmed bivših 50 ameriških rušilcev, ki jih je dobila Anglija od Zed. držav.

Vile rojenice

Pri družini Mr. in Mrs. Edward Bradach, 5919 Prosser Ave. so se oglasile vile rojenice in prinesle za spomin krepkega fantka. Mati in dete se dobro počutita v Women's bolnišnici. Materino dekliško ime je bilo Josephine Martinčič. Naše čestitke!

Pobiranje asesmenta

Tajnica društva sv. Marije Magdalene, št. 162 KSKJ bo nocoj med 6 in 7 uro v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida v svrho pobiranja asesmenta in drugih društvenih zadev.

ŽUPAN BURTON SI JE IZBRAL NASLEDNIKA

Cleveland, O. — Župan Harold H. Burton je v soboto naznanil, da bo prevzel njegovo mesto na županskem stolu Edward Blythin, ki je sedaj pomožni direktor postav v Burtonovem kabinetu. Novi župan bo nastopil županski urad v Clevelandu 31. decembra, ker šele takrat se bo župan Burton odpovedal in nastopil s 1. januarjem urad zveznega senatorja v Washingtonu. (S tem se bo naše prerokovanje izpolnilo, ko smo lansko leto pred volitvami zapisali, da ne volite župana, ki nima namena doslužiti svoj rok, če bo izvoljen županom).

Ker pa zahteva mestni čarter, da more naslediti župana, ako se ta odpove, samo direktor postav in ker je sedanji direktor postav Brainard demokrat, se bo Brainard odpovedal. Nato bo župan Burton imenoval Blythina direktorjem postav in ko bo ta prevzel županske posle, bo pa Blythin takoj imenoval zopet Brainarda v urad direktorja postav. Tako bodo imeli republikanci postavnim potom župana iz svoje stranke.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo, celo leto, $7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year
U. S. and Canada, $3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier $5.50 per year, $3.00 for 6 months
European subscription, $7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 271 Mon., Nov 18. 1940

Vojni oblaki

Izvolitev predsednika Roosevelta oziroma že to, da je predsednik Roosevelt iskal tretji termin, je znamenje, da ameriški narod odobrava tujezemsko politiko sedanje administracije v Washingtonu.

Kakšno tujezemsko politiko? Vsak ameriški državljan, ki je tekom volivne kampanje tiščal svoje uho na radiu ve že na pamet, da je ameriška tujezemska politika to: več pomoči Angliji; trdno roko na Daljnem Vzhodu; nepremagljiva obramba zahodne hemisfere; nobene vojaške ekspedicije, razen če bomo napadeni.

In na nobeni teh front ni za časa volivne kampanje počilo, ki bi spremenilo fiksne ideje večine ameriških državljanov, za katerega bodo glasovali.

Na tej strani Atlantika so se ameriški državniki posvetovali z governerjem francoskega otoka Martinique ob ameriški hemisferi, Henrijem Bressollesom in s francoskim poslanikom za Zed. države, Gaston Henry-Hayem. Zed. države so hotele imeti 93 bojnih letal, ki so na Martiniqueu, ki jih je Amerika prodala Franciji, še preden je bila ta poražena. Zdaj bi pa ta letala zelo rada dobila v roke Anglija.

Poleg tega je hotela biti ameriška vlada na jasnem, če ne bo sedanja francoska vlada izročila Nemčiji otok Martinique, Guadeloupe in francosko Guiano ob južnoameriškem obrežju. Poleg tega je hotela ameriška vlada zvedeti, če nemške ladje, ki prežijo na Atlantiku na angleške trgovske ladje, ne dobivajo kurivo na teh francoskih posestvih. Ameriški rušilci in bojna letala so bila pripravljena zasesti to otočje, če bi se jim Nemčija le preveč približala.

Ameriški državni tajnik Hull je naznanil načrt, po katerem bodo Zed. države zgradile pomorska in zrakoplovna pristanišča v Latinski Ameriki, kar bi služilo za skupno obrambo ameriških republik.

Iz Daljnega Vzhoda je odpotovalo 798 Amerikancev, vključno žene ameriških mornariških častnikov. Japnoska je potegnila svoje čete iz južne Kitajske in ameriška vlada je postala pozorna, če ne pomeni to japonski napad na Singapor in holandsko Vzhodno Indijo. V Bataviji je pripovedoval japonski trgovinski minister holandskim kolonistom, da morajo seči v roke Japoncem, če si hočejo ohraniti svojo vlado. Predsednik Roosevelt je zanikal, da bi se sporazumele Zed. države, Anglija, Kanada, Avstralija in Nova Zelandija, da bodo zasedle japonska pristanišča na Daljnem Vzhodu.

Toda glavna pozornost v Ameriki je še vedno na Evropo. Ko je predsednik Roosevelt naznanil, da se bo produkcija v amreiških tovarnah, kjer izdelujejo letala in vojni material, zvišala za 50 odstotkov in da bo od tega Anglija dobila svoj delež, je angleški premier Churchill v parlamentu razglasil Rooseveltovo izvolitev kot "poročilo onstran oceana k novemu pogumu in radosti."

Poslanik Kennedy, ki je prihitel iz Lndona, da pomaga v kampanji za Roosevelta, je bil bolj pesimističen glede Anglije ter je izjavil, "da je v Angliji konec demokracije in če bomo šli mi v vojno, bo konec demokracije tudi tukaj." Pozneje je Kennedy trdil, da tega ni izjavil za javnost in da njegovih besed niso prav tolmačili.

Oni dan so časopisi naznanjali, da se je potopil ameriški tovorni parnik City of Rayville, ob Avstraliji. Nekako v istem času so poročali časopisi, da so Nemci razkropili skupino angleških tovornih ladij na Atlantiku in jih nekaj potopili. Za ameriški narod ta novica ni pomenila dosti, toda za vlado v Washingtonu je bila pa to naravnost katastrofa.

Za našo administracijo tako zagotovilo, kot je pomoč Angliji, niso samo prazne fraze. Mnogo odgovornih državnikov v Washingtonu je trdno uverjenih, da je naša prva obrambena linija v tujezemski politiki ta, da se ne izraža samo v pogumnih besedah, ampak se tudi podpre za sedaj z bojnimi letali, pozneje morda pa celo z bojnimi ladjami, in, kdo ve, če slednjič ne tudi z armado.

Naša prva obrambena linija je angleška mornarica. Zato je bil pa uradni Washington tudi tako potrt oni dan, ko so zavpili Nemci, da so potopili skupino 38 angleških trgovskih ladij na Atlantiku. Dejstvo je, da vsled vedno večje izgube tonaže na angleškem brodovju zelo trpi moč istega in pa tudi radi tega, ker se bojna fronta vedno bolj razširja na vse kraje sveta, kamor mora bojna mornarica z vojaštvom, tovorna pa s potrebščinami. Naj mi v Ameriki izdelamo še toliko bojnih letal za Anglijo, pa ji to ne pomaga nič, če jih ne moremo poslati preko oceana. Torej če hočemo pomagati Angliji, pravijo ameriški državniki, moramo spraviti ali pomagati spraviti letala preko morja. Angleška trgovska mornarica je preveč obložena že sedaj, da bi mogla sama vse opraviti, poleg tega ji pa Nemci dnevno potapljajo ladje.

Za odpomoč temu so tri pota: mi Angliji lahko odstopimo nekaj naše trgovske mornarice, poleg tega jim pa lahko damo prostor na razpolago v naših ladjedelnicah, da si zgradijo nove. Toda trgovska mornarica kot taka se ne more ubraniti nemškim podmornicam in bojnim ladjam, zato potrebuje rušilce in brze križarke. Ena pot bi bila, če spremenimo nevtralno postavo in pošljemo našo mornarico v Anglijo. Tretja pomoč bi bila, če raztegnemo našo obrambo dlje v Atlantik, da bi z našimi ladjami branili Novo Fundlandijo in tamkajšno morje ter bi tako razbremenili angleške bojne ladje.

Letošnjo zimo čaka Zed. države sitno vprašanje: ali bomo hranili lačno Evropo kljub angleški blokadi? Potem je pa tudi to, da bo Angliji nekega dne zmanjkalo gotovine in potem bo vprašanje na nas, če ji bomo dovolili nove kredite, ko še starih dolgov ni plačala?

To so problemi, ki čakajo Zed. države prihodnja štiri leta. Kako se bo to končalo nihče ne ve. Upamo pa, da bo naš kongres vse zapletljaje rešil ugodno s pomočjo našega predsednika.

BESEDA IZ NARODA

Ako nam je za narod

Malokatere beseda je bolj iskoriščevana lažnjivo, kakor beseda "ZA NAROD." Ta izrek je na jeziku posebno nekaterim ljudem, ki se hočejo s tem odlikovati.

Ravno pri takih pa ne odgovarjajo njih dejanja! Poglejmo nekoliko kje in kako lahko nekaj naredimo v splošno korist naroda in to brez da bi bili mi kaj za to oškodovani, še na dobičku smo in bomo obenem narodu storili uslugo.

Danes bom napisal primero in dokazal bom, kje in kako da lahko nekaj storimo za svoj narod, če hočemo in če imamo dobro voljo. V to naj mi služi naš denarni zavod, naša slovenska banka, The North American Bank Co.

Ostanem pri tem, kar sem že tolikrat navedel in napisal, da je ta ustanova last NARODA in torej najimenitnejša, najpomembnejša ustanova, kar jih kot narod lastujemo. Od te ustanove gre pomoč narodu in sicer v financi, kar se lahko smatra za največjo korist lastnemu narodu, kar bom ponovno z besedami zabeležil in dokazal, da bodo še tisti, ki do sedaj tega niso hoteli razumeti, poslej lahko razumeli in upoštevali.

Kar poudarjam v dopisovanju glede banke in njene finance, je vse za to, da bi narod dobival in si izkoriščal v svojo korist vloženi denar, ki gre že precej nad milijon dolarjev.

Da bomo lahko razumeli vzemimo tole v premišljevanje: Vsak, kateri kaj lastuje, bilo trgovino ali posestvo se je moral v zadnjih letih zadolžiti pri teh, ki denar posojujejo, to so v prvi vrsti banke, ki so za to tudi ustanovljene.

Slovenci smo lahko ponosni, da imamo svoj tak denarni zavod, svojo lastno banko, ki je državna ali z državnim dovoljenjem poslujoča kakor vsaka največja banka v Ameriki, varna in zanesljiva, ki obratuje s čekovnim prometom in z vsemi drugimi departmenti za razna posojila, bilo osebna ali na note ali kar bilo drugače. To je banka današnjih dni in pod današnjimi okolnostmi in varstvom.

Lastniki te banke smo mi ljudje, ki lastujemo bančne delnice. Nad 900 nas je, ki smo lastniki te banke. Vodijo jo naši rojaki in delajo v nji samo naši rojaki! Vse delo pa se vrši strogo pod nadzorstvom vlade, katera pregledava vse bančno poslovanje večkrat na leto. Vlada tudi skrbi za varstvo in pravilno poslovanje. Torej je ta naša banka o.k. kakor vse druge. Poleg tega je pa ta naša banka v sredi naše naselbine prav pred našim pragom z vsem na razpolago, kar od nje ali od take potrebujemo. To je prvo, na kar lahko apeliram na vas rojake, da sodelujete s to banko.

Drugi vzrok pa, ki ga imam, da vabim k banki še tiste, ki še ne sodelujejo, je tale: Zapomnite si vsi tisti, ki imate predsodke napram osobju ali karkoli drugega, da se izogibljete banki, da je banka posredovalka pri narodu za finančno pomoč tem, ki se nanjo obračajo za pomoč v denarju. Dvojni so ljudje: Eni so tako srečni, da lahko nekaj od zaslužka prineso na banko za poznejše čase. Drugi pa so ljudje, ki se morajo obrniti s prošnjo do banke za posojila. Tisti, ki lahko prinese nekaj spraviti na vloge je lahko neodvisen in nese kamor hoče. Tisti pa, kateri mora iti ponižno do bančnih uradnikov s prošnjo, da dobi posojila je odvisen od teh, ki mu bodo dali ali odrekli posojilo. Razume se, da je vedno na boljšem tisti, ki denar vlaga na banko, kot pa oni, ki morajo prositi za posojilo.

Ker je pa bilo in bo tudi vedno v bodočnosti tako, da bo vedno takih, ki devajo na vloge in takih, ki si bodo izposojevali, so za to banke potrebne. Posebno so pa potrebne domače banke, katerih uradniki so njih domačini, ki poznajo svoje in stališče svojih ljudi in njih potrebe ter njih poštenost.

Voditi poslovanje lastne banke pomeni pomagati in posredovati z našimi ljudmi da dobijo pri svojih to, kar bi morali iti iskati drugod. Svoji poznamo svoje bolje, kakor poznajo naše ljudi drugi. Iskati pri svojih je mnogo bolj lahko kakor iskati pri drugih.

Ker smo pa Slovenci in sploh Jugoslovani do cela gospodarski narod, ki si je vedno znal gospodariti in prihraniti, lastujemo finančno naravnost čudovito veliko denarja, bilo posamezno, ali v skupinah kot društva in organizacije. Dalje v posestvih in v premičnih lastninah. Da, mi smo gospodarski narod, ki zaslužimo vse priznanje! Zato pa tudi podpiramo s tem in na ta način razne banke.

Denarja naših ljudi je na milijone v raznih bankah. Čast vsem, kateri so si znali prihraniti, taki so neodvisni ljudje in se jim ni treba bati vsake male depresije, ker imajo nekaj tudi za jutri. Med tem pa imamo in bomo imeli take, ki si morajo izposoditi potreben denar in zanj plačati obresti. Taki so veseli, da dobijo denar in so pripravljeni vse storiti, da ga dobe, ker ga neobhodno potrebujejo, z denarjem potem dosežejo to, kar potrebujejo. Za take pišem danes ta dopis. Ti ljudje so, kakor sem že zapisal, odvisni od nas, odvisni od vas takih, kateri ste si prihranili denar in ga položili v banke, da je na razpolago za druge rojake, za take, ki ga potrebujejo — potom posojil. Mi, uradniki banke, smo le posredovalci, ki gledamo, da ga rojaki tudi dobijo, ko so zaprosili zanj. Mi smo pod državnim nadzorstvom in pod bondom, da moramo delati pošteno in pravično, denar smemo investirati le na zagotovilna vrednostna posestva ali na zadostna osebna zagotovila z zadostno garancijo.

Da boste ložje razumeli moj apel do vas, zakaj vas vabim k sodelovanju z domačo banko, naj navedem razlog, naj pred vas postavim prosilca, prosilce, naše rojake. Recimo, da je eden ali pa drugi izmed vas uradnik v banki, k vam pride rojak z prošnjo za posojilo. Vi takoj razumete njegov položaj, veste da potrebuje, veste tudi da bo plačal lepe obresti. Pri tem tudi vidite, da bi banka s tem posojilom naredila dobiček za delničarje in ob enem rojaku pomagala iz zadrege. Vse to vidite, toda, nimate dovolj denarja na razpolago za vse prošnje, kajti banke morajo dandanes imeti na rokah precej veliko gotovine za morebitne takoj zahtevane izplačila. Za to morajo bančni uradniki odkloniti večkrat prošnje rojakov za posojila.

Nič ne bi bilo oporekanja, če bi uradniki ne vedeli, koliko je je denarja naših ljudi drugod v bankah! Kako nas boli, ko pridejo rojaki in pravijo: "Prosim, če bi mogli moje posojilo, katero imam na tuji banki, vzeti v oskrbo naše domače banke."

Kako je nam žal, poznamo te rojake poštenjake, vemo, da bi naša banka zaslužila pri tem lepe obresti za delničarje, vendar pa, ker nimamo dovolj denarja za daljša večja posojila od tega kar zahteva še rezerva denarja v gotovini na rokah, moramo odkloniti in jim odgovoriti, da naj še počakajo.

Ali razumete sedaj, kako potrebujemo vsako vlogo domačega denarja, da bi bil vložen na domači banki! Za v pomoč naših rojakov se gre in za to, da bi lastniki banke, ki imajo delnice od banke kaj zaslužili, saj so to vendar tisti ljudje v veliki večini, kateri so imeli zamrznjene vloge v prvi banki. Z denarjem, ki bi bil vložen v domači banki, bi pomagali v splošnem narodu, prosilcem, ki so naši in delničarjem, ki so tudi naši ljudje. Toda, vsega tega pa nekateri nočejo in nočejo videti, in ne vedeti. To so pa le gotove vrste ljudje in društva, ki imajo osebna sovraštva do oseb in pa zavist. Pri nekem društvu je bilo lansko leto sklenjeno prinesti vsaj en sklad v slovensko banko, kljub sklepu glavne seje, pa odbor tega še do danes ni naredil, na moje vprašanje, pismenim potom, nisem dobil niti odgovora.

Smatram, da je to samo strankarska nagajivost, ki je pa v škodo naroda! Kdor sodeluje z domačo banko sodeluje z narodom, v nasprotnem slučaju pa škoduje narodu.

Naša banka nosi iste garancijo kot vsaka, plačuje pa pol procente več obresti kot plačujejo druge banke, tako je oškodovano tudi društvo, ker dobi drugod manj kot v domači banki sodite torej sami.

Še tole naj dostavim: Kar velja za posojila našim ljudem iz naše banke prav to velja za likvidacijo stare banke. Jaz sem za to pri novi banki, da bi znjo posredoval pri odkupovanju vknjižb od stare banke z denarjem ki bi bil vložen na novi banki.

Kakor je znano, je stara banka do malega poplačala ves dolg, ki ga je dolgovala. Sedaj ima stara banka za oddajo ali prodajo vknjižbe (Mortgages) za veliko tisoč dolarjev. Ako naša banka prevzame te vknjižbe, ki so sicer dobre, bo banka (stara) lahko takoj izplačala dividendo vložnikom. Tako bi bilo obojestransko narodu pomagano. To je, za kar se zanimam poleg svojih trgovskih skrbi in opravil. Vse to je, pa nič drugega nego korist naroda, da bi se prej ko mogoče zacelila rana, ki je bila po depresiji narodu prizadejana.

Kdor hoče razumeti bo razumel. Čast tistim ljudem, ki se banke oklepajo, ne morem se pritoževati, večina naroda je na svojem mestu in se zaveda, bančni napredek je bil v temu času tako lep, da gre narodu za to čast, v enem letu in pol je banka napredovala za $467,-421.30. Z mesecem septembrom je banka dosegla na $1,-343,281.53.

Ni vprašanja, da banka dovolj ne napreduje, vprašanje pa je: Kdo je z narodom in za narod, ali kdo je samo naroden v besedah.

Prihodnji mesec je zadnji v letu. Ta mesec bodo pri društvih glavne letne seje, volitve in določila za prihodnje leto. Sedaj je čas, da se sklene v društvih, kje naj bo denar slovenskih društev v letu 1941. Kdo naj od tega denarja vleče dobiček, ali naši ali tuji ljudje. Komu naj bo pomagano z denarjem naših ljudi: Ali našim ali drugim?! Sedaj je odločilni čas in tudi že skrajni čas, da se enkrat začne v gospodarskem in narodnem duhu. Če ta apel ne bo zalegel, potem vemo, da ni pomoči pri teh, ki so v govorici narodni v dejanju pa protinarodni.

Članstvo vseh društev, ki še nimajo denarja na slovenski banki naj zahteva, da se to dogodi, ker slovenski narod potrebuje ves slovenski denar za svoja lastna posojila. Banka bo posredovala in posojila jamčila potom bančnega zavarovanja.

Anton Grdina,
predsednik N. A. Bank

Vzglednemu možu v spomin

Človek, kaj si? — Prah!
Kaj življenje tvoje? — Hip!
Tvoji vsi načrti? — Nič!
Za teboj spomini? — Megla!
Zadnji dom tvoj? — Nizek grič!
Tvoja postelj? — Mrzla tla!

Naj mi bo dovoljeno, da napišem par vrstic v blag spomin možu, ki je zapustil to dolino solz in se preselil k Njemu, katerega tudi tu na zemlji ni nikdar pozabil. Bil je mož dela in mož lepega in pobožnega življenja. Marsikaj je doživel v svojem življenju. Sreča se mu je vedno smehljala, le da bi ga ne bila ta nepoklicana bolezen tu in tam obiskovala. Vedno se je boril z njo, dokler se ga ni oklenila z vsemi močmi in mu dan za dnem izpodjedala že itak rahlo zdravje.

Vedel je sicer, da ne bo prebolel in premagal smrti, ali tako naglo in skoro brez smrtnih bojev, le ni slutil, da bo moral stopiti pred Sodni stol. Tega ni slutil, zato tudi in mogel svoji bolni in ljubeči ženi reči zadnji: "Z Bogom", ker ni slutil tako nagle smrti, tudi ni mogel svojim dobrim otrokom dati še poslednji nauk, kot ga jim je dajal vedno in polagal na srce: "Bodite vedno pridni in pošteni!"

S trdim delom si je prislužil lep dom — dom v katerem je vedno vladal mir in ljubezen. Za stara leta se je dobro preskrbel, da bi ne bila v breme in nadlego drugim, ne on in ne njegova soproga. živel je za dom in bil srečen med srečnimi v krogu svoje družine. Nikdar ga nismo videli zahajati po javnih zabaviščih, ker je vedel, da taki kraji mu ne morejo dati sreče, kot jo vživa med svojimi.

Vzgojil je tri hčere in enega sina, na katere je lahko sleherni ponosen, kajti vsi stopajo po potih svojih staršev. Vsi so že poročeni in žive najvzornejše življenje s svojimi družinami ter so vsi skupaj povezani s prisrčno ljubeznijo drug do drugega. Z veseljem so obiskavali bolnega očeta in slabotno mater ter jima lajšali trpljenje.

To prav dobro vem, kajti ko sem bila poklicana k mrtvemu očetu, se ni razlegalo po hiši divje in strašno vpitje, ko so hčere pritekle domov. Najprej so pokleknile ob mrtvaški postelji in molile za pokoj očetove duše in potem pa tolažile bolno in neutolažljivo mater. Da, tako verno so vzgojeni otroci našega pokojnega prijatelja in zato mu je tudi Bog dal tako lepo in blaženo smrt. Takih mož in stebrov krščanskih družin bi moral biti svet poln in na zemlji bi vladala le mir in ljubezen.

Ta mož dela in molitve, lep vzgled krščanskega očeta, skrbni oče svojim otrokom in ljubeč soprog svoje žene je bil Louis Lekše.

Da! Ni ga več, odšel je tja kamor mu bomo vsi sledili in od koder ni več vrnitve. Odkjer ga ne more nobena sila več priklicati nazaj. Ampak njegov vzgledi in spomini pa nam bodo ostali še dolgo let sveži pri vseh ki smo ga poznali. Hodimo potih, kot je hodil on, da bo za nas prišla smrt ne kot strašna pošast, ampak kot rešiteljica iz trpljenja in voditeljica boljše življenje.

Ve hčere in sin pa spoštujte blag očetov spomin vedno povsod, dokler se vsi skupaj združite tam, kjer ni več ločitve. In Vi, Mrs. Lekše, potolažite se in imejte zavest, da vaju res Bog združil skupaj, ker vse tako vzgledno in udano ponašala, kar vama je prišlo vajina življenska pota, da sta nam ostaneta v lep vzgled in nos vsem, ki vaju poznamo. Bridko je, a je tudi resnično, kar Bog naredi, vse prav naredi. Mi pa se moramo ukloniti Njegovi volji.

Vam, ki ste ostali in izgubili njega, ki vam je bil najdražje svetu, izrekam moje iskreno žalje in njemu pa želim večni mir.

Te vrstice poklanjam v spomin njemu kot sosedu tukaj kot domačinu iz naše stare domovine — prelepe krške okolice.

Frances Kodrič

POTRPEŽLJIVI MOŽIČEK

Vsepovsod se slišijo pritožbe da najdejo možje tako počasi težko pot domov, medtem ko ne doma preživljajo grenke ure in v skrbeh in nestrpnosti čakujejo zvestega moža. Večkrat je pa tudi narobe. Tako je bilo tudi pri Zakotnikovih v Potočah. Mož Jurij ni nikdil nobenega koraka čez prag, razen če je šel na delo v cerkev ali pa v bližnji trg opravkih. Žena Urša pa je z obema nogama zunaj, to pravi, po tujih hišah. Podneve in pozno v noč je čepela pri svojih prijateljicah Marici in Johanci, Malki in Bo:ki in klepetala, da je oni tak in kakšna je bila ona; n. kako se ta po modi oblači in ko se druga z moškimi vlači. liko ta že za nos jih je nazadnje pa se je sama opi kakšnega pijanca da je ta la, da se bo celo življenje pokorila, kako je tukaj in sam kreg in prepir, da je vesel peklenski hudir itd. so doma mož in posli umirali lakote in žeje, to ni ganilo ženo Urše, ampak sedela je prej, da so se zvezde na prižgale in včasih tudi ura in tudi to: žena Urša je še nekaj drugih lastnosti. je v hiši gospodar in vladar. rij pa pokoren hlapec. bila skopa kot piškav leščir je imela vso jedačo pod ključ kruh in klobase, sir in slan Vse je bilo varno zaklenjeno kuhinjski omari, da bi se ko brez potrebe ne cedile potne sline in da bi si ne pokvarili lodca.

Nekdaj je prišel Jurij daj popoldne s semnja domu truden kot kljuse in lačen pes, kajti ničesar ni še jedel pot se je vlekla, Svoje polovice ni našel doma, ker ta že tri ure sedela pri Zapečku na koncu vasi. Vse jeze do zadnje drobtine so bile spravljene in seveda zaprte omari. Poslal je zato Jurij ca k Zapečniku z naročilom naj pride žena domov ali pa naj pošlje ključ.

Urše ni bilo od nikoder di ne ključa.

(Dalje prihodnjič.)

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

V kabini se ne moreta pogovarjati. Mormon stanuje poleg kapitana in pojde gotovo kmalu spat. Stene so tenke. Če bi pobabil mormon sobarja v svojo kabino, bi se moral bati, da bo vsak pogovor kapitan. Zato si bom sedaj za nocojšnji sestanek poiskati drug kraj."

"Na krovu mislite?"

"Da."

"Tam ju vendar vsak človek sliši!"

"Prav zato so nas nagnali po jadrji pod krov."

"Pa mornarji ju bodo videli!"

"Ali niste opazili, da so prejpostavili na krovu šotor? Čeva —? Za koga —? Za izseljenne, za mene tudi ne in tudi za kapitana ali za mornarje. Šotor samo za mormona."

"S čim pa se bo izgovoril?"

"Malenkost! Dejal bo, da rajši na mladnem krovu pod šotorom ko pa v zatohli kabini. Da bil nemoten, je dal nagnati vsi pod krov."

"Hm —! Ni čisto brez glave mož, kar ste povedali —. V tem šotoru bi se sestala —? Kaj tam mislite prislušovati?"

"Vsaj rad bi."

"Pustite rajši take reči, ljubi gospod! Utegnila bi vam slabo presti! Če zalotijo psička pri prepovedanem loncu, ga natepejo."

"Da! Toda opozarjam vas, da nisem psiček in da tudi psički vsakikrat ne zalotijo!

Ali ste opazili, da so postavili šotor iz nadomestnega velikega jadra?"

"Ne vem, kako se vsa tista reč imenujejo, videl sem pa, da je bilo zelo veliko, preveliko za šotor, in da ga še cel kup leži za šotorom. Recimo torej, da je bilo veliko jadro."

"To je prav tisto, kar mislim. Za šotor je zadostovala polovica jadra, druga polovica leži pripravljena za šotorom. Pod tistim delom se celo dorastel človek prav lahko skrije in če dovolite, se bom jaz tam skril in prisluškoval."

"Blazna misel! Našli vas bodo."

"Ni mogoče! Kdo bi me iskal pod kupom jader?"

"Kihec ali pa kašelj vas bo izdal!"

"Ne bom ne kiknil in ne zakašljal."

"Mislite —? Imate pač nos in grlo zelo v oblasti!

Pa če bi vas tudi ne našli, bi mi zaman trudili. Saj ne veste, da je gotovo, ali so šotor postavili res za mormona. In če bi ga tudi bili, je še zelo zelo dvomljivo, ali se bo pod tistim šotorom res sestal s sobarjem."

"Seveda je moja podmena zelo domnevljiva. S tem tudi računam. Žal se mi pa, da moj trud ne bo zaman. Tako slutim in moje slutnje, kakor sem že povedal, me navadno ne varajo."

"No, ne bom vam ne prigovarjal ne odgovarjal. In če vam bodo vaše slutnje rodile lepo število krepkih bunk in sunkov, ne bo moj hrbet tisti, ki jih bo čutil."

"Priznam, da so bile tiste slutnje res zelo dvomljive vrednosti, kar, da tako rečem, kar v prvem me je ščemelo, da bi izvršil kar sem si namislil. Vsaj poskusiti je bilo treba.

Tiho sem odšel iz kabine in se splazil na krov. Ni bil lahek del. Stene kabine so bile kot nekaj centimetrov debele, tako so bile tudi stene hodnika, po katerem sem se plazil. Kaj lahko bi me bil kdo slišal!

Pa to še ni bilo najhujše. Saj sem bil vajen neslišnega zalezovanja. Vse bolj nevarno je bilo, če bi srečal kakega mornarja ali pa celo sobarja ali mormona.

Toda srečno sem prilezel do krova, nikogar nisem srečal. Obležal sem na stopnicah in previdno pomolil glavo na krov.

Ni bila svetla noč, pa do šotora sem le videl. Žive duše ni bilo v bližini.

S prednjega krova je donel glas kapitanov, dajal je krmarju povelja za noč. Spat je torej mislil iti. Vmes sem čul glas mormona, stal je pri kapitanu. Ob pregraji so govorili in se smejali mornarji. Videl sem jih, obrnjeni so bili ven na morje.

Zlezel sem iz line in smuknil po krovu k šotoru ter se skril pod kupom jader, ki je ležal za njim. V pol minuti je bilo vse opravljeno. Nihče me ni opazil.

Ležal sem na trdih deskah krova, jadro me je popolnoma pokrivalo, živ človek me ni mogel najti. Udobno sem se razpoložil, skrivališče je bilo zelo dobro, le dvomil sem, ali bom res tudi kaj slišal. Zgoditi se mi ni moglo nič. V najhujšem slučaju bi zaman čakal in Herkul bi se mi smejal.

Previdno sem porinil glavo v notranjost šotora in segel z roko pred sebe. Otipal sem mehko ležišče, pokrito z odejami. Prazno je bilo. Videl nisem nič.

Kmalu nato sem čul, da je vošči kapitan mormonu lahko noč in odšel v svojo kabino. Mormon je še sam stopal kake četrt ure po krovu pa zlezel v šotor in legel.

Del moje domneve se je uresničil —. Dal si je res postaviti šotor, da bi v njem prenočeval. Počakati sem še moral, ali se bo uresničil tudi drugi del domneve, to je, ali bo prišel sobar.

Ura je minila in še ena, bilo je že blizu polnoči. Smeh mornarjev je že zdavnaj umolknil, tiho je bilo, da sem čul pljusk valov ob deske jadrnice. Dolgočasil sem se.

Tedaj pa je v šotoru zašuštelo. Ne kot bi se bil mormon v spanju obrnil, zazdelo se mi je, da je sedel.

Spet sem porinil glavo v šotor. Šibica je zaškrtala in zaplamtela. V njenem svitu sem videl, da je mormon sedel na ležišču in si prižigal smotko. Ni še torej spal, čakal je —. Da ni bil s hrbtom obrnjen proti meni, bi bil opazil mojo glavo.

Spet je minilo nekaj časa. Mormon je šepnil:

"Si ti, Weller?"

"Da, master!" je zunaj nekdo šepetaje odgovoril po angleško.

"Brž v šotor, da te kdo ne opazi!"

Ladijskemu sobarju je bilo torej imel Weller. Zlezel je v šotor.

"Ne skrbite se, master!" je pravil. "Razen krmarja in straže ni žive duše na krovu in tista dva stojita tako, da naju ne moreta videti in ne slišati."

Nekaj trenutkov sta molčala. Šibica je seveda že ugasnila, le mormonova smotka je tleka v temi. Čul sem šuštenje. Mormon se je odmaknil in Weller je sedel poleg njega.

"Lahko si misliš," je pravil Melton, "da sem silno radoveden! Bal sem se že, da te ne bom našel na ladji."

"Ste bili pač brez potrebe v skrbeh, master! Brez težave sem dobil službo sobarja."

"Kapitan te ni spoznal?"

Niti sanja se mu ne, kdo sem."

"In tudi ne, da mene poznaš?"

"Kdo bi mu bil povedal? Jaz že ne! Nisem neumen!

Žal nisem dobil službe samo za v Lobos, pogoditi sem se moral tudi za nazaj. Iz Lobosa bi se moral prav za prav peljati nazaj v Frisko — San Francisco."

"Nič ne de. Nudila se ti bo prilika, da jo boš v Lobosu popihal."

"Tudi sam sem mislil tako. Vzel sem kar moč malo prtljage s seboj, da lahko koj neopažen izginem s krova."

(Dalje prihodnjič)

KOLEDAR DRUŠTVENIH PRIREDITEV

1940 NOV. 1940						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

NOVEMBER

17.—20.—(vse štiri dni) bazar fare Marije Vnebovzete v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.

21.—Koncert pevskega zbora Cvet v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

23.—Roust About Club, ples v Twilight dvorani.

23.—Dr. Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ plesna veselica v S. N. D.

24.—Mlad. pev. zbor Kraljički priredi koncert ob 4. popoldne v SND, Maple Heights.

24. — Slovenska dobrodelna zveza proslava 30-letnice v SND na St. Clair Ave.

24.—Proslava 30 letnice Slovenske dobrodelne zveze.

24.—Podružnica št. 25 SŽZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.

30.—Podružnica št. 8 SMZ priredi prvo plesno veselico v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.

30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

30. — Društvo Ambassadors, št. 62 SDZ prireja ples v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

DECEMBER

7.—Gay Knights Club, ples v Twilight dvorani.

7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

14.—Sharpey's Club, ples v Twilight dvorani.

15.—Društvo Brooklyn št. 135 SNPJ praznuje 30 letnico obstanka z banketom v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

28.—Društvo Srca Jezusovega SDZ, ples v Twilight dvorani.

31.—Slov. dom na Holmes Ave., priredi skupno z delniškimi društvi plesno zabavo.

31.—Društvo sv. Štefana št. 224 KSKJ priredi Silvestrov večer v dvorani sv. Nikolaja na Superior Ave. in 36. cesta.

31.—Praznovanje novega leta v SND, Maple Heights.

— 1 9 4 1 —

JANUARIJ

4.—Sportman's Dance v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

4.—Frances Rupert Cadets št. 14 SŽZ prirede plesno veselico v Slovenskem domu na Recher Ave.

11.—Društvo Danica št. 11 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.

12.—Skupna prireditev vseh podružnic Slov. moške zveze v SND na St. Clair Ave.

18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.

18.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v SND.

25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.

25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

26.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

26.—St. Christine's C a d e t s prireditev v šolski dvorani sv. Kristine.

FEBRUAR

1.—D r u š t v o France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

2.—Slovenska narodna čitalnica prireditev v SND.

4. in 5.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

22.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v SND.

APRIL

26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

DAJTE, KAR MORETE V COMMUNITY SKLAD!

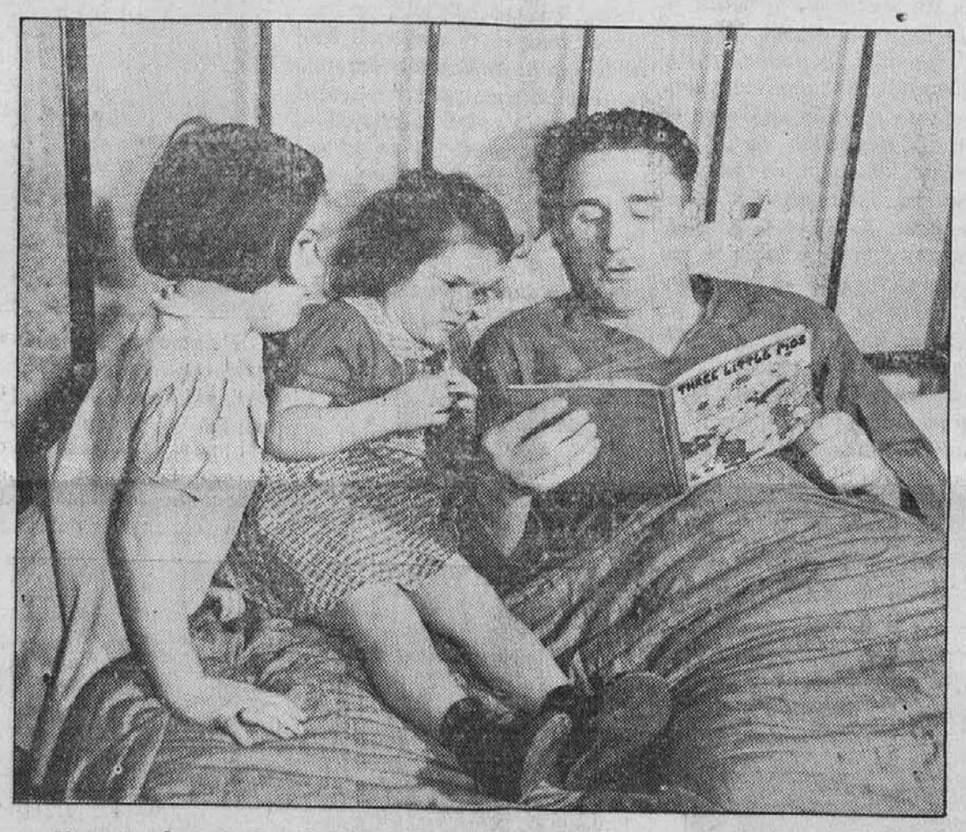

Nesreča—brezposelnost—lačni otroci. To je povest Elmerja Flory, ko je prosil za pomoč agencijo, ki jo vzdržuje Community Fund.

Šestmesečna bolezen mu je odvzela delo. Žena in trije mali otroci so bili odvisni od njegovega zaslužka. Moral je iskati zdravniške pomoči, če je hotel sploh še kdaj služiti kruha svoji družini. Otroci ne morejo biti lačni in zdravila stanejo denar. Kam naj se obrne?

Dobil je zdravniško pomoč in postrežbo v Fairview Park bolnišnici, ki jo vzdržuje Community Fund. Ker je bil v nogi pohabljen, ga je Zveza pohabljenih in onemoglih naučila izdelovati rezbarije in igrače, dokler ne bo popolnoma ozdravel. Tudi to zvezo vzdržuje Community Fund.

Torej, če ne bi bilo Community sklada, bi Elmer Flory, star šele 34 let, obupal. Zato je pa vaš dar potreben, da se vzdržuje to prekoristno idejo, Community sklad.

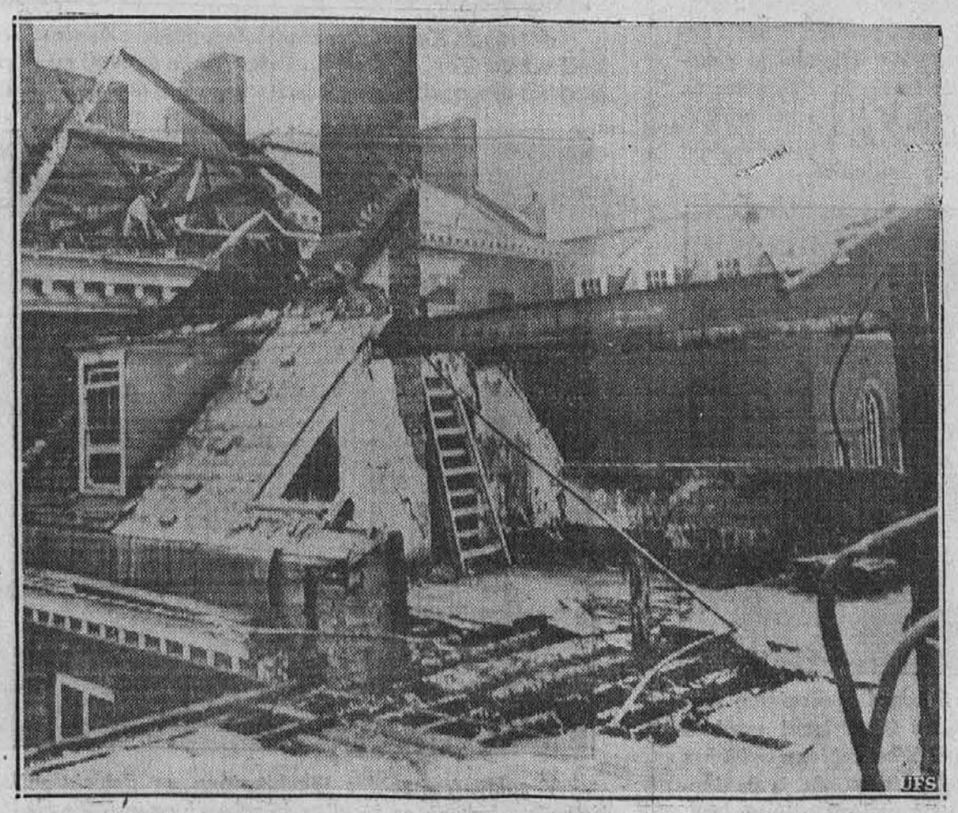

Zgodovinska Kensington palača v Londonu je bila hudo poškodovana od nemških bomb, kakor nam kaže zgornja slika so nemške bombe na več krajih prevrtale streho. V tem poslopju je bila kraljica Victoria sprejela obvestilo, da zasede britski prestol.

"Novi Svet"—11. številka

Zadnji teden smo prejeli novembrovo ali 11. številko "Novega Sveta," s sledečo vsebino:

"Demokracija" (uvodni članek); "Pregled" (političnih dogodkov); L. Stanek: "Povest o zemlji" (pesem); Very Rev. M. Šavs: "Rajska dolina" (zanimiva zgodovinska črtica); Ivan Zorman: "Spomin vernih duš" (pesem); Ksaver Meško: "Večer pred potujčenim mestom" (pesem); J. M. Trunk: Tihe ure: "Kaj je vera" (premišljevanje); J. M. T.: "Iz narave" (živalstvo in človek); Ernest Terpin: "Msgr. V. Hribar, 50 let v Ameriki" (življenjepis z zgodovinskimi podatki); L. Stanek: "Smrt v tujini" (pesem); Ivan Zupan: "Ladja našega življenja" (pesem); "Rev. Matija Jager" (življenjepis); "Slovenski pijonir" (zgodovinski opis slovenske naselbine v Clevelandu); J. Samojov: "Na Doberdobski planoti" (črtica); "Skrivnost Gorjancev;" "Zganimo se!"; "Dom in zdravje" (nasveti za zdravje, gospodinjstvo itd.); "Za smeh in zabavo"; Jos. Premrov: "Zvesta srca" (zanimiv roman).

Novembrova številka "Novega sveta" je po svoji vsebini zanimiva. Sama zgodovinska črtica o "Rajski dolini" je vredna, da jo vsak ameriški Slovenec prečita. Zanimiva je tudi vsa ostala vsebina te številke.

"Novi svet" i z h a j a redno okrog 15. dneva vsak mesec. Vsaka številka prinese zanimivo berilo. V oddelku "Slovenskega pijonirja" najdete skoro v vsaki številki kakega svojega prijatelja in znanca, morda vašega soseda ali morda celo sorodnika. Družinsko opisovanje je velike važnosti. Mnogi slovenski sinovi in hčere ne bodo niti vedeli, ne znali, kje je bil oče ali mati doma, kdaj je prišel v Ameriko itd.

V oddelku "Slovenski pijonir" je opisanih tekom zadnjih treh let že na stotine slovenskih družin. Ako slovenski potomci v Ameriki ne bodo dobili drugje podatkov o svojih starših, našli jih bodo v "Novem svetu," seveda o tistih, ki so se dali opisati. Tisti, ki se ne dajo, o teh ne bo nobenega zapiska in razočarani bodo tisti, ki bodo morda čez leta iskali podatkov o svojih starših. Marsikak sin in hčer se bo čudil, kako to, da sta bila njegov oče in mati tako brezbrižna, da si nista dala postaviti vsaj malega spominčka tu v "Novem svetu," ki se trudi in dela na tem, da bi se ohranil spomin na slovenske priseljence v Ameriki, da bi vsaj poznejši rodovi imeli nekak skromen arhiv, kjer bi lahko našli podatke, od kje in kdaj so prišli njihovi starši v Ameriko. Resna zadeva je to in kdor jo omalovažuje, ta le omalovažuje samega sebe in svojo rodovino.

Tisti, ki še niso naročeni na ta zanimivi slovenski družinski mesečnik "Novi svet," naj o tem razmišljajo.

Naročnina za "Novi svet" stane samo $2 na leto, za pol leta $1. Baš zdaj je kampanja. Kdor se tekom te kampanje naroči na list za celo leto, dobi za spomin še lepo eno izmed sledečih slik: "Križev pot," "Križna gora" iz coloradskih gora; "Jezero v gorah;" "Planinski dom v Alpah;" "Obrežje v sredozemskem morju;" "Mati z otroci" in "Večer na planinah." Naročnino je poslati na: Uprava "Novi svet," 1849 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

IZ DOMOVINE

—Naša trgovina s tujino bo čisto preurejena. Izvozni in uvozni odbor pri Narodni banki bosta ukinjena z uredbo, ki bo v nekaj dneh objavljena. Nova uredba bo uvedla nov način gospodarskega življenja in se bo v glavnem držala načela dirigiranega (vodenega) gospodarstva. Celotno nadzorstvo nad zunanjo trgovino bo imelo ravnateljstvo za zunanjo trgovino. Poslej se posamezne tvrdke ne bodo mogle več pojavljati kot samostojni činilci, temveč bodo smele prositi za izvozna dovoljenja le po svojih prisilnih združenjih, nad katerimi bo imelo nadzorstvo ravnateljstvo za zunanjo trgovino. Nova uredba bo imela tudi določila za nadzorstvo nad cenami in zalogami uvoženega blaga. Zaslužek pri tem blagu bo nadzorovan in omejen. Prednost nove uredbe bo v tem, da ne bo šlo več za podeljevanje izvoznih dovoljenj raznim tvrdkam, pač pa se bo novi način oziral le na količino in potrebnost posameznih vrst blaga.

—Štirikrat ga je zabodel. V bolnišnici dobro vedo, kdaj je n e d e l j a ali praznik. Ob takih ali po takih dnevih imajo namreč največ sprejemov takih pacientov, ki so svojo "bolezen" dobili v gostilni ali kakem vinotoču. V bolnišnico so sprejeli 25 letnega čevljarskega pomočnika Mihaela Drobnjaka iz Sp. Dobrave. Mož je posredoval v nekem prepiru, pa jo je skupil. Neznanec je proti njemu štirikrat mahnil z nožem in ga tudi vsakokrat zadel. Zadal mu je štiri rane na glavi, hrbtu in roki, katere mu sedaj zdravijo v bolnišnici.

MALI OGLASI

Išče se žensko
za delo v restavraciji in gostilni. Vpraša se na 694 E. 152. St. Lahko pokličete MUlberry 9455. (272)

Soba se odda
za žensko ali moškega. Vpraša se na 1554 E. 55. St.

Soba se odda
Opremljena soba se odda poštenemu moškemu. Vprašajte na 6410 Varian Ave. (272)

Išče se služkinjo
Služkinja dobi stalno delo pri mali mirni družini. Dobra plača, dvakrat v tednu prosto. Naslov se izve v uradu tega lista. (271)

V najem
Odda se hiša v najem, 5 sob, spodaj, 1 zgorej; na 1241 E. 59. St. Vpraša se na 1164 Norwood Rd., zadej. (271)

FURNEZOV čiščenje!
Izčistimo furnez za $4, resetamo za $12; novi deli. Vse delo garantirano.
Mason Furnace Co.
1193 Addison Rd.
ENdicott 0487
(271)

Prijatel's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212
Pripeljemo na dom.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

O ne. Hudič menda vendar ni tako prepričan, da bo ob njeno dušo. Toda ko je tu ležala, skrušena od žalosti nad svojimi grehi, nad svojo trdosrčnostjo, nad svojim nečistim življenjem in slepoto svoje duše — takrat je začutila, da jo je sveti Kralj vzel v zavetje svojega plašča. Smela se je oprijeti njegove močne, tople roke, on pa ji je pokazal luč, ki je vrelec sleherne moči in svetosti. Sveti Olaf je bil Kristini obrnil pogled na križanega Kristusa — glej, Kristina, kolikšna je ljubezen božja. Da, tedaj je začela razumevati božjo ljubezen in potrpežljivost. Potem pa se je znova obrnila od luči in zaklenila pred njo srce, in zdaj ji v mislih ne prebiva nič drugega kot nestrpnost, jeza in strah.

Ničvredna, ničvredna je. Postalo ji je jasno: ženski, kakršna je ona, je treba težkih preizkušenj, preden more ozdraveti od svoje trdosrčnosti. Navzlic temu je bila tako nestrpna, da se ji je zdelo, da ji mora srce počiti od križev, ki so ji bili naloženi. Bili so majhni križi — a bilo jih je toliko — in ona ima tako malo potrpljenja.

Spoznala je visoko, vitko postavo svojega pastorka onkraj na moški strani.

Ona ni kriva. Dečka ima rada, kot bi bil njen lastni sin; nikakor pa ne more vzljubiti Margreto. Prizadevala si je in hotela samo sebe prisiliti, da bi vzljubila dekletce koj od prvega dne, ko je bil prošlo zimo Ulf Haldorsson prišel z njo na Husaby. Kristini sami se je to zdelo strašno — kako neki more občutiti takšno nejevoljo in jezo zoper dekletce pri devetih letih! Prav dobro je vedela, da je to deloma zato, ker je otrok tako neznansko podoben materi. Erlenda ni mogla razumeti, bil je le ponosen na lepoto svoje zlatokodre, rjavooke hčerkice in videti je bilo, da otrok nikdar ne vzbuja očetu strašnih spominov. Bilo je, kakor bi bil Erlend vse, kar je zadevalo mater teh dveh otrok, docela pozabil. — Da pa je bila Margret oni ženski tako močno podobna, ni bil edini vzrok, zakaj je Kristina mrzila svojo pastorko. Margret ni trpela, da bi jo kdo kaj poučil, bila je ošabna in trda s posli, tudi neodkritosrčna je bila in smukala se je krog očeta, čeprav ga ni tako ljubila kakor Orm — temveč se je zmerom le zato z ljubkovanjem in prilizovanjem obračala na Erlenda, da bi kaj dosegla. In Erlend jo je obsipal z darovi in ustrezal vsem njenim muham. Tudi Orm ni maral sestre, je bila Kristina opazila —.

Kristino je bolelo, ko se je čutila tako trdosrčno in tako hudobno, da ne more Margretinega vedenja gledati brez nejevolje in samopravičnosti. Še bolj pa jo je bolelo to, da je morala poslušati in gledati neprestane prepire med Erlendom in njegovim najstarejšim sinom. Najbolj pa jo je bolelo zato, ker je vedela, da Erlend na dnu srca tega dečka neizmerno ljubi — in da je nasproti Ormu nepravičen in osoren zbog obupne negotovosti, kaj naj s tem sinom počne ali kako naj mu zagotovi bodočnost. Erlend je bil dal svojima nezakonskima otrokoma dvor in živino — toda bilo je skoraj nespametno misliti, da bi bil Orm sposoben za kmeta. In kadar je Erlend videl, kako je Orm slaboten in brez moči, potem se ni mogel več obvladati — imenoval ga je gnilobo, hotel ga je siloma utruditi, po cele ure se je trudil z njim, da bi ga izvežbal v rabi težkega orožja, ki ga pa deček nikakor ni mogel sukati, silil ga je, da je zvečer pil, dokler mu ni postalo slabo, in gonil fanta na opasnih in utrudljivih lovih skoraj do smrti. V vsem tem je Kristina videla Erlendov strah — pogosto je bil divji od bridkosti, to je vedela, ker je ta nežni in lepi sin pripraven za en sam poklic — do katerega pa mu zapira pot njegovo rojstvo. In poleg tega je Kristina vedela, kako malo potrpljenja ima Erlend, kadar mora za nekoga, ki ga ljubi , biti v strahu in skrbeh.

Videla je, da tudi Orm to ve. In videla je, kako je dečkovo srce raztrgano od ljubezni do očeta in ponosa nanj — ter od zaničevanja nepravičnosti tega moža, ki od lastnega otroka terja pokoro za bridkost, ki jo je vendar povzročil oče sam, ne pa otrok. Orm pa se je oklenil svoje mlade mačehe — pri njej kakor da bi lažje dihal in se čutil bolj svobodnega. Kadar je bil sam z njo, se je znal šaliti in smejati — na svoj tihi način. Tega pa Erlend ni mogel trpeti — kakor da bi oče obadva sumničil, da obsojata njegovo ravnanje.

O ne, Erlendu ni lahko — ni čuda, če je občutljiv, kadar gre za otroka. Pa vendar —.

Še zdaj trepeta od bolečine, če se spomni.

Prošli teden je bilo na dvoru vse polno gostov. Ko je prišla Margret domov, je dal Erlend zanjo pripraviti podstrešje nad kamro in nad vežo pred veliko sobo — to naj bo njena dekliška soba, je dejal, in tam je spala z deklo, katero ji je oče dal za postrežbo in spremstvo; tudi Frida z Bjorgulfom je spala tamkaj. Ko so pa za božič dobili toliko gostov, je dala Kristina na tem podstrešju napraviti ležišča za mladeniče; obe dekli in dojenček so morali zdaj spati v hiši za služkinje. Toda prav zato, ker si je Kristina mislila, da Erlendu morda ne bi bilo po volji, če bi Margreto poslala spat k služinčadi, ji je dala postlati na eni izmed klopi v sobani, kjer so spale žene in dekleta. Margreto je bilo zjutraj vedno težko prebuditi; tistega jutra jo je Kristina večkrat poklicala, toda Margret se je spet okrenila, ležala naprej in še vedno spala, ko so bili že vsi drugi pokonci. Kristina je hotela, da bi sobo pospravili in uredili; gostje naj bi dobili zajtrk — in tedaj ji je do kraja pošlo potrpljenje. Potegnila je Margreti blazino izpod glave in ji vzela odejo. Ko pa je videla otroka nagega ležati na krznu, si je snela ogrinjalo s pleč in ga razprostrla čez Margreto. Bila je to ruta iz navadne, nebarvane raševine — Kristina jo je nosila samo tedaj, kadar je hodila med kuhinjo in kaščami in nadzirala pripravljanje jedi.

V tem trenotku je stopil Erlend noter — spal je z več drugimi možmi v nekem stranskem poslopju, kajti v zakonski postelji pri Kristini je ležala gospa Gunna. Pobesnel je, jo zgrabil za roko, tako da se ji sledovi njegovih prstov še zdaj vidijo na koži:

"Misliš, da ta moja hčerka lahko leži v slami in raševini? Margit je moja, čeprav ni tvoja — kar za tvoje lastne otroke ni predobro, do tega ima tudi ona pravico. Ker si pa nedolžno dekletce pred temi ženami sramotila, boš morala to pred istimi ženami spet popraviti — le pokrij Margito zopet s tem, kar si ji vzela —"

Erlend je bil prejšnjega večera pijan in tedaj je bil drugega jutra zmerom razdražvlij. Prejkone si je tudi mislil, da bodo ženske med seboj kaj govorile, ko bodo videle Elinine otroke. In to ga je žalostilo in bolelo rad ugleda otrok. Pa vendar —

Kristina je bila poskusila govoriti o tem s Sira Eilivom. Toda on ji ni vedel pomoči. Gunnulf ji je bil dejal, da ji grehov, ki se jih je bila že izpovedala in zanje opravila pokoro, še preden je Eiliv Serksson postal njen župnik, ni treba več praviti novemu spovedniku, razen če bi se njej sami zdelo, da jih mora vedeti. Zato je bilo še mnogo takega, česar Kristina doslej duhovniku še ni bila razodela, čeprav je čutila, da je na ta način v očeh Sira Eiliva boljši človek, kakor je v resnici. Ko pa ji je tako dobro delo, da je uživala prijateljstvo tega dobrega in čistega moža. Erlend jo je radi tega dražil — njej pa je bil Sira Eiliv velika tolažba. Z njim je mogla po mili volji govoriti o svojih otrocih; o vseh tistih drobnih dogodkih, s kakršnimi je Erlenda vselej pregnala iz sobe, o vseh teh drobnarijah se je svečenik rad pomenkoval z njo. Bil je kakor ustvarjen za občevanje z deco in je tako dobro poznal razne njihove bolečine in bolezni. Erlend se ji je posmehoval, kadar je sama šla v kuhinjo, da bi pripravila oblizke, ki jih je pošiljala duhovniku — kajti Sira Eiliv je ra dobro pil in jedel — njo pa je veselilo, baviti se s takimi rečmi in preizkušati, kar se je bila naučila pri materi ali pa je bila videla v samostanu. Erlendu je bilo malo mar, kaj bo jedel, samo da je vselej, razen o postu, dobil mesa. Sira Eiliv pa je prišel in govoril o jedeh, se zahvaljeval in poveličeval Kristinine sposobnosti, če mu je bila poslala ražnenj z mladimi snežnimi jerebicami s tenko narezano slanino, ali pa skledo jelenjih jezikov v polivki iz francoskega vina in medu. Dajal ji je nasvete glede vrta, priskrbel ji je sadik iz Tautre, kjer je bil njegov brat za meniha, in iz Olafovega samostana, kjer sta bila s priorjem dobra prijatelja. Poleg tega ji je čital iz knjig in ji znal toliko lepega praviti o življenju tam zunaj po svetu —.

A ravno to, da je bil tako dober in iskren človek, ji je često branilo, da bi se pogovorila z njim o hudobiji, ki jo je videla v svojem srcu. Ko mu je priznala, kakšna grenkoba je bila takrat zakipela v njej radi Erlendovega nastopa glede Margrete, ji je bil priporočil, naj možu prizanaša. Vendar je bilo videti, kakor bi sodil, da se je bil samo Erlend pregrešil, ko je tako krivično nahrulil ženo — in to v navzočnosti tujih ljudi. Kristina je bila seveda istega mnenja o tem. Toda na dnu srca je čutila nekakšno sokrivdo, ki si je pa ni mogla pojasniti in ki jo je pekla globoko v srce.

Kristina je povzdignila oči k skrinjici z relikvijami, ki se je medlo zlatila gori v poltemi za glavnim oltarjem. Tako za gotovo je pričakovala: ko bo spet stala tukaj, se bo znova nekaj dogodilo — začutila bo odrešenje v duši. Znova bo v njenem srcu brizgnil živi vrelec in izpral iz njega ves tisti nemir, vso tisto tesnobo, grenkost in zmedo, ki ga napolnjuje.

Toda nocoj ni nikogar, ki bi ji prizanašal. Ali se niti tega še nisi naučila, Kristina — da bi svojo samopravičnost postavila v svetlobo božje pravičnosti, svojo poganske in sebično ljubezen v svetlobo božje ljubezni? Saj te ni volja, da bi se tega naučila, Kristina —.

Toda zadnjič, ko je klečala tukaj, je imela v naročju Naakkveja. Njegova usteca ob njenih prsih so jo tako dobrodejno grela prav do srca, postalo je kot mehak vosek in se je dalo tako lahko gnesti od nebeške ljubezni. Pa saj ga vendar ima, Naakkveja, doma teka po veliki sobi, tako mil in sladak, da ji hoče razgnati prsi, ako le pomisli nanj. Njegovi mehki, kodrasti lasje so pričeli zdaj temneti — gotovo bo postal prav tako temnolas kot njegov oče. In kar iskri se od življenja in vedrosti. Ona mu dela živali iz starega krzna, on pa jih meče krog sebe in se na vse pretege podi za njimi skupaj z mladimi psički. To se pogosto konča s tem, da pade krzneni medved na ognjišče in zgori med dimom in ogabnim smradom, Naakkve pa stoji tam in se dere in kriči in cepeta in tišči glavo v njeno naročje — tam so se končale še vse njegove prigode. Dekle se poganjajo za njegovo naklonjenost, možje ga dvigajo kvišku in ga mečejo v zrak, kadar pridejo v sobo. Kadar deček ugleda Ulfa Haldorssona, steče k njemu in objame moža okrog kolen — Ulf ga je nekajkrat vzel s seboj na pašo. Erlend svojemu sinu tleska s prsti in ga za trenotek posadi na ramo — vendar se oče izmed vseh ljudi na Husabyju še najmanj zmeni za dečka. Čeprav Naakkveja presrčno ljubi. Erlend je srečen, da ima zdaj dva zakonska sina.

Materi se je srce krčevito stisnilo:

(Dalje prihodnjič)

Klub temu, da so bili nemški bombniki še vedno nad mestom, pa so londonski gasilci v veliki življenski nevarnosti že pričeli z gašenjem požarov povzročenih po nemških bombah.

Francoski ministerski podpredsednik, Pierre Laval, pričakuje, da bo stopil na čelo nove francoske vlade. Laval zavzema stališče, da bi Francija delovala ob strani osišča.

Prvič v zgodovini Zed. držav se je dogodilo sedaj, da je bil povišan črnec v armadi do brigadnega generala in to je Benjamin O. Davis, ki je dosegel to častniško mesto v armadi ameriške konjenice.

Edward ReRoulhac, star 30 let in državni uradnik je v Washingtonu pridržan pod obtožbo, da je že dvakrat grozil umoriti predsednika ob prvi priliki, ki bi se mu ponudila.

Joseph P. Kennedy, poslanik Zed. držav v Angliji je dospel v New York z letalom. Takoj, ko je izstopil ga je pozdravila njegova 19 letna hčerka in ga obenem tudi slikala.

V zaklenjeni sobi v Washingtonu so dekleta zvijale listke, na katerih so številke izžrebanih za vojaško službo. Vse številke so uvrščene natančno v redu kakor so bile dvignjene.

Cvetlice, simbol prekipujočih src hvaležnosti na Zahvalni dan.

Cvetlice onim, ki jih ljubimo . . . Cvetlice za kras naših domov . . . Cvetlice za praznični dan, karkoli pač želite.

THE Florists ASSOCIATION OF GREATER CLEVELAND

Posvetujte se z vašim cvetličarjem za nove in nenavadne razpredelbe cvetlic.

HRANILNE VLOGE

FEDERAL SAVINGS AND LOAN INSURANCE CORPORATION
SAFETY OF YOUR INVESTMENT
INSURED
UP TO $5000.

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE